

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

A lélek általi élet.

—o—
A Szent Lélek általi élet, egy isteni adomány.

—o—
A keresztyén élet egy élet a lélekben, egy élet, melyet Istennek szent és nemesítő Lelke ápol és kormányoz, egy élet, mely el-
lentétben áll azon étellel, a melyben a testnek kívánságai előtérben állnak. „Járjatok a lélek szerint és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. Ha az ember lélekben él, lehetetlen neki a testnek kívánságát véghez vinni. (Gal. 5. 19.) Mi a Szent Lelket csak azon mértékben bírjuk, amilyenben az a mi életünket és egész képességünket elfoglalta. A keresztyén életnek erejét és inély-
ségét nem lehet egy pár boldog pillanat után becsülni, hanem egy szilárd és kitartó lelki életmódban. „Ha lélek szerint élünk, lélek szerint járunk is.” De azért az embernek mégis, ha valóban Istenben él, vannak olyan boldog pillanatai, amelyekben az Isteni öröm dusan buzog. Ekkor olyan idöket él, a melyekben a szent érzelemnek hullámai magasra emelkednek és egy láthatatlan erő felemeli őt a tulvilági körökbe, a melyekben kimondhatatlan dolgo-

kat lát és hall. Kár, hogy olyan csendes és boldog órák olyan ritkán jönnek! És mégis, azok nem a legjobbak, nem ez legkívánatosabb „jó” amelyre az Úrnak Lelke. És mégis, ha mi nem akarjuk azért adatott a Szent Lélek nekünk, hogy a világot elfelejtsük és magunkat tulvilági körökbe fel emeltesük, hanem azért is, hogy a mindennapi keresztyéni kötelességeinknek eleget tehessünk, hogy mindent, amit az Úr reánk bocsát, türelemmel és örömmel elfogadjunk. A mennyei elragadtatásnak pillanatai édesek, de sokkal dicsőbb és áldásosabb az élet a lélekben.

Mi is ez az élet a lélekben? Ennek két oldala van, egy nyugalmi és egy tevékeny oldala. Ha egy oldalról megtekintjük, azt látjuk, hogy az egy boldogító isteni adomány, egy érdemetlen kegyelemajándék, egy nyugalom Isten kegyelmének teljességében, a lelki-
erő teljes mértékének elfogadása.

A másik oldalról megtekintve ez az élet egy véghetetlen erkölcsi feladat, egy szakadatlan harc a „Jóért” egy komoly törekvés, hogy a Szent Lélek vezetése és uralkodása alatt maradjunk. Igen, ez élet a lélekben egy kegyelemajándék és egy erkölcsi feladat is. Csak ha azon kettős szempontból

tekintjük a keresztyéni életet, csak akkor világosodik meg előttünk annak lényege mindjobban.

Az élet a lélekben egy isteni adomány. Ez nem csak a mi akaratunk és küzdelmeinknek terméke. És mégis, ha mi ne akarjuk, és nem küzdünk érte, ez nem valósulhat meg életünkben. Ez nem csak egy erkölcsi tehetségnek természetes fejlődése bennünk, hanem az isteni kegyelemnek munkája, melynek eredete és tápláló forrása az Isten. Ez az Isten életének kifolyása, vagy, az Ő életének beáramlása a mi életünkbe, az Ő lelkének behatolása a mi személyiségünkbe és annak uralkodása felettünk. Oh igen, Istennek adománya az élet a lélekben, melyet Isten ingyen kegyelemből és szeretetből ad a hívőknek az Úr Jézus Krisztus által. Ugy tehát Istennek megváltási akaratjában, és nem az emberben kell nekünk ezen életnek alapját keresni. Pál apostol sokszor beszél a Lélekről és a nekünk adott üdv adományokról a lélek által mint egy nagy isteni adományról. „Az Istennek szerelme kiontatott a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki nekünk adatott. (Rom. 5. 5.)” Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, melyet vet-

tetek az Istentől, és hogy nem ti magatokéi vagytok. (I. Kor. 6. 19.) Isten meg is pecsételt minket, és adta a Léleknek zálogát a mi szívünkbe. (II. Kor. 1. 22.)

Aki pedig minket erre teremtett, az Isten az, ki adta is nekünk a Léleknek zálogát. (II. Kor. 5. 5.) Figyelni kell arra is, hogy Pál apostol a felsorolt versekben, : Lélek adományáról, mint minden hívők köztulajdonáról beszél.

A Szent Lélek azért adatott a hívőknek, hogy az ő szívökben la kozzon, mert Ő a keresztyén élet nek forrása és mozgató ereje. "Ti pedig nem vagytok a testben, hanem a lélekben, mert az Istennek Lelke lakik bennetek." (Rom. 8. 9.) "A te nálad letett drága kincset megtartsad a Szent Lélek által, ki lakozik mi bennünk." (II. Timoth. 1. 14.) A Léleknek a szívben való lakozása nem csak abból áll, hogy mi néha-néha jó befolyás sok alá jutunk, nem csak rögtönös fellobbanásokban és mozdulatokban lehet a Szent Lelket látni, hanem a mi egész életünknek átalakításában és a léleknek azon uralkodásán, úgy, hogy a Szent Lélek bevonulásával a szívbe, egy egész más élet kezdődik, és hogy az minket a munkára képesít, melyet az Ur-reánk bizott, hogy Pál apostollal azt mondhatjuk, Lélek, pedig többé nem én, hanem él én bennem a Krisztus. Ő mondhatta volna azt is, él én bennem a Szent Lélek, mert Krisztust és a Szent Lelket egymástól elválasztani nem lehet. Az apostol ezen kifejezéseket felváltva használja, p. o. "Hogyha pedig a Krisztus ti bennetek vágyon, jóllehet a test meghal a bűnért." (Rom. 8. 10.) és a 11-dik versben, "De ha annak Lelke lakik bennetek, a ki feltámasztotta Jézust a halálból". "Az Ur pedig ama Lélek, ahol pedig az Urnak ama Lelke vágyon, ott vágyon a szabadság. Mi pedig mindnyájan felfedett orcával az Urnak dicsőségét mintegy tükörben látván, azon ábrázatra elváltoztunk dicsőségből dicsőségbe, úgy mint az Urnak Lelkétől" (II. Kor. 3. 17. 18.) A Szentírás és a tapasztalat is azt tanítják, hogy az élet a lélekben és az élet Krisztusban egy és ugyanaz. Azért ne

gondolja senki sem, hogy Krisztusnak követője lehet, ha nem akar "élni a lélekben", mert aki-ben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. (Rom. 8. 9.)

De mit nyer a hívő, ha Istennek Lelkét elfogadja, vagy, ha Istennek Lelke az ő szívét elfoglalta? Legelőször azon áldot és boldog tudatot, hogy ő Istennek gyermeke! "És a Szent Lélek té-szen bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy mi Istennek fiai vagyunk." (Rom. 8. 16.) Ezáltal ő Istennek egy új viszonyba lép. "Az Istennek szerelme kicintatott a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki nekünk adatott." Ez a beáramló szeretett elüzi a félelmet Istentől. Ezen szeretetben tudjuk, hogy az Ő gyermekei vagyunk és Ő ami szerelmes Atyánk. A szolgálai lélek eltávozik és vele a félelem is, és helyébe bevonul az emberi szívbe a fiúságnak lelke, mely által bizalmas gyermeki érzékkel közeledhetünk Istenhez, és kiálthatunk "Szerelmes Atyánk az Ur Jézus Krisztusban." Nem érezzük tovább a gonosz lelkiismeretnek vádolását, mely azt mondja, hogy a haragnak fiai vagyunk, mert békességet találtunk Istennel, és Ő vele belső érintkezésben vagyunk. Ezen tudattal, hogy mi Istennek gyermekei vagyunk egy új alap-hangulat vonult be a mi életünkbe, egy mély lelkinyugalom és egy legyőzhetetlen isteni öröm. Ahol az Istennek Lelke működik, ott uralkodik az Isten, ott lakik is az Isten, és ott van Istennek országa, és az Istennek országa Igazságban, Békességben és a Szent Lélek által való örömben áll. (Rom. 14. 17.)

A békességgel és az isteni örömmel együtt jár egy dicső lelkiismereti szabadság is. "Ahol pedig az Urnak ama Lelke vágyon, ott vágyon a szabadság." (II. Kr. 3. 17.)

A törvény nem zsarnokoskodik többet a hívő lelkiismeretén. Az újjonnan született Lélek már nem fél a törvénynek öldöklő betűitől, melyek őtet körülverték és ellene voltak, hanem ő szívében érez egy lelki törvényt, mely az ő életének ösztöne. "Hogyha a lélek

től vezéreltetek nem vagytok a törvény alatt". (Gal. 5. 18.) A lélek hoz magával új gondolatokat, melyek az Istennek akaratját belülről megtalálják és megragadják. A lélek hoz magával új akaratot új erkölcsi erőt úgy, hogy a megtért ember szabadon cselekedhet; Ő nem látja többé a betű külső kényszerében Isten akaratának teljesítését. A bűn rabszolgaságának bilincsei elestek, és azok helyére lépnek a léleknek gyümölcsei, u. m. szeretett, öröm, békességtűrés, kegyelmesség, jó-ság, hit, alázatosság és mértékietesség. (Gal. 5. 22.)

Tehát, az élet a lélekben egy isteni adomány, egy élet azon boldog tudatban, hogy Istennek gyermekei vagyunk, egy élet, mely minden külső szolgálai kényszertől szabad, és a szeretetnek ösztönétől van hajtva. Egy élet, mely azon iparkodik, hogy Istent napról napra jobban megismerje, és az ő szent akaratját mindjobban teljesítse.

Ugy-e bár, ez az élet a lélekben egy szép eszménykép. De fájdalom, mi mindnyájan tudjuk, hogy mi nem voltunk mindenkor azon magaslaton. Ezen megígért javak hoz a mi lelki szegénységünk nem jól illik. Ha Isten a Szent Lélekkel mindezeket nekünk akarja adni, miért nem birunk többel azon mennyei jóból? Miért oly gyümölcstelen, ami életünk, s miért hiányos erő és lélekben? Az egyedüli felelet azon kérdésre csak az : azért, mert a mi gyenge hitünk minket az Urtól távol tart, mert mi a Szent Lelket nem hagy-tuk úgy működni, ahogy Ő akart. Nem akartuk azt tenni, amire ő tanított, azért, mert az élet a lélekben nagyon sokaknál csak egy szép álom, és egy jámbor szólás-mód, ha mi valóban a lélekben élünk, nem kell panaszkodnunk gyümölcstelen, erőtelen és lélektelen életünkről. Milyen nagy igéretet adott nekünk az Ur. "Mennyivel inkább a ti mennyei Atyátok ad Szentlelket azoknak, akik őtöle kérendik." (Luk. 11. 13.) A keresztyén élet csak amnyiban keresztyén, amennyiben ez egy élet a lélekben. Azt gondolta Pál apos-

I is, midőn azt mondja: "Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint járunk is". Épen ez az intés, hogy Lélek szerint járunk, figyelmeztet minket arra, hogy a lelki adományok ígérete az erkölcsi feladatot föltételezi és hogy ez a feladat csak annyiban teljesedik részünkről — a mennyiben a megígért lelki adományok a mi életünkben megvalósulnak. De erről egy másik cikkben akarok beszélni, egyelőre jó az is, ha a lelki életnek eszményképe szemünk elé lép, hogy mindjobban megismerjük, mily határtalan lehetőségek állnak egy Istennek felszentelt keresztyéni élet előtt". Mindenek lehetségesek a hívőnek." (Mark 9. 23.)

Németből, Schilling Péter.

ELMÉLKEDÉS AZ ANYÁK NAPJÁRÓL.

Egy nagyon szép eszme valószínűleg meg Jervis Anna kezdenyvezésére egy pár év előtt, ki Philadelphiában, miután az édesanyja meghalt, elhatározta magában, hogy minden évben május második vasárnapját az édes anyja tisztelete emlékére meg fogja ünnepelni.

Ez a hír hamarosan szétáradt annyira, hogy Amerikának legtöbb állama már törvényesen elfogadta és még más országok is már követik ezt a szép példát.

Csodálkozhatunk azon, hogy ez a jó eszme, melyet a szentírás is erősen támogat, ilyen későn született meg a keresztyén egyházakban.

Mi találjuk a prófétáknál, hogy mikor meg akarták értetni Isten nagy szeretetét és gondviselését, akkor az anyához hasonlították az Istent. Es. 66:13. „Mint a férfiat, kit az ő anyja vigasztal: aképen vigasztallak én is titeket.”

Az Isten legelőször a családokkal ismertette meg magát és nem a nemzetekkel vagy néptömegekkel. Isten Ábrahámhoz, Izsákhhoz, Jákobhoz és Mózeshez szólott, mert Isten tudta azt, hogy ha a szülők meg lesznek nyerve, akkor a gyermekek jó nevelésben fognak részesülni és a társadalom meg lesz mentve a romlástól.

És így mivel az Ur legelőször a családokhoz szólott, azért is vesz példát az apáról és anyáról, mivel azokba van legjobban beolvadva. Zsol. 103:13. „Miképpen könyörül az Atya az ő fiaim: aképen könyörül az Ur az őtet félőkön.”

Soha sem fogom elfelejteni azt az időt, amikor ezt a verset kezdtém érteni: midőn apává lettem, s az első szülött 10 hónapos fiam nagy beteg volt. A nőm nem volt otthon, a szobaajtót becsuktam, a lámpát lejebb csavartam, gyermekemet kezeimen tartva, az ő gyöttrő fájdalomait szemléltem. Oh, mennyire kívántam inkább magamra venni e szenvedést! Akkor este gyermekemért buzgóbban kiáltottam az Urhoz, mint valaha magamért. Pár hónapra rá egy késő éjszaka, kezeimen tartva, s mielőtt a kegyetlen halál eljött, az Urhoz esedeztem k. nőmmel, hogy ne gyötörjön minket az ő szenvedése, s kezeimből az Ur ki-szólította az ő lelkét.

Oh igen, Isten tudja, hogy mit érez a szülő az ő gyermeke iránt és azért hasonlítja az ő sokkal túlhaladottabb szeretetét a szülőkéhez.

Abban az Egyházban, melynek családi köreiből forrón van Isten fogadva, a gyülekezeti helyiségben is örömezzet hatja át a népet.

Az a prédikátor, aki a családját oktatására is időt szakít, a szószékben is hatalmasabb. De az, aki a családját engedi a pokolba, csak mások után fut, hogy onnan kivonja azokat, nem kedves az Ur előtt.

És így vannak a tagok is. Némely, a más házában igen buzgón imádkozik és kedves, mosolygó tanításai vannak, de a családi körben mogorva és a hitetlenhez hasonló. Amely gyülekezetnek sok ilyen tagja van, ott nem lehet érezni az isteni erőt, ott mindig hiányzik valami.

Az Isten közösen dolgozik az emberrel. Es. 54:5. Mert a te férjed a te teremtmőd, Seregeknek Ura annak a neve! Az Isten ígéretet tesz Izráelnek, hogy amiképpen a férj és a nő neveli a nemzedéket, azonképpen Ő és az Izráel fogják szülni a pogányokat

Isten népévé. Itt Izráel az anyához van hasonlítva. Ebből tisztán következtetjük, hogy egy anya Isten segítségével szüli és neveli az ő magzatait, és ép ezért van az anyának oly csodálatos szeretete a gyermekéhez.

Egy anya nem csinál magának alapszabályt a gyermeke szeretetéhez. A szabályok minden pillanatban, a szükség szerint megszületnek az anyánál.

Ha gyermeke büntet, megbocsát neki, ha halálos beteg, ott virraszt felette és a halála után az anyai szeretet a másvilágra is megy vele. Ha a korcsmáros kirugja részegen, az anya felkarolja, hazaviszi és lefekteti, és mellette sir.

Egy anyának nagy fájdalmai vannak, mielőtt a gyermekét szüli, de a születés után minden fájdalmát elfelejti és örvend azon, hogy embert szült e világra.

Igen! az anyák méltók a tiszteletre, mert Isten is ezt parancsolja a tizparancsolatban: Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj e földön.”

Szeressük szüleinket azért, mert Isten parancsolja és azért is, mert ők szerettek minket, mielőtt mi szertnénk őket.

Egy anyját szerető gyermek.

N. Dulty.

JÓNÁS A HAL GYOMRÁBAN.

A hitetlenek, kritikusok és az ördög sokat fáradoznak Jónás és a nagy hal magyarázata körül. — Némelyek azt állítják róluk, már mint Jónásról és az őtet elnyelő hal történetéről, hogy csak képlet, mások, hogy a titokzatosságok világába tartozik, sőt került egy okos prédikátor, ki úgy magyarázta meg az egész dolgot, hogy a hal nem volt hal, hanem hajó, melynek „hal” nevet adtak, s ez fogadta magába a tengerbe dobott Jónást, mintha Jónást nem éppúgy fenyegette volna a veszély az egyik bárkában, mint a másikban, midőn Isten üldözte őt az ő engedetlenségéért.

A hitetlenek s az ugynevezett „magas kritika” barátai (e két

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

— Üzenet jött West Pullmanból a konferencia érdekében, mely igyszól: „Mi már körülbelül mindenféle jelentős dolgot, vagy előkészületet megtettünk. A sokféle bizottság már nemcsak meg van választva, de munkába is álltak. Reméljük, hogy az ideai konferencia nagy áldást fog hozni a mi gyülekezetünkre.” Ugy-e bár, a szerkesztő jól sejtette, midőn a bizottságokról s a szakavatott rendezésről való közleményét leírta a múlt számban. West Pullmani testvéreink nagy szeretettel várnak minket. Munkatérünknek egyik határszéli állomásán tartottuk a múlt évi konferenciánkat, s most megint a határra jutottunk. Hanem, ha mindent megtettünk a bridgeporti konferenciánk sikere érdekében, úgy most kettőzött erővel kell ezt tennünk a west pullmani konferenciánk érdekében. Miért? Azért, mert West Pullman csak ideiglenes határ, a tenger nem terpeszkedik el ottan az evangélium útjában. West Pullman a nyugat kulcsa, s mi nagy reménnyel nézünk ezen szépen haladó missio jövőjébe. Erőtessük meg magunkat, képviseltesük oly szép számmal gyülekezeteinket és missióinkat, hogy a west pullmaniak egy hatalmas buzdítást nyerjenek ottlétünk alkalmával. Tehát egy fontos örálomásunkat látogatjuk meg, hozzuk meg e végből a lehető legnagyobb áldozatot.

— Hogy vagyunk az Ev. H. előfizetésével? Oh, hát ezt a szerkesztő tudja jól! Persze, hogy tudjuk, sőt azt is tudjuk, hogy sokan nem fizettek még, s mi

igen szeretnők bevenni a könnlevőségeket. Mindössze csak 80 cent egy egész évre egy laptól.

— Hát a szövetkezeti pénztárral hogy vagyunk? Igen jól leszünk, ha mindenfelől küldenek még a konferencia előtt.

A lap alaptökéjéhez is hiányzik mindaz, amit nem küldtek be. Éppen így van a küldmissio társulatunkkal is. Küldjük be a pénzeket, mielőtt föl nem melegedik na gyon az idő. A meleg idő néha lanyhává tesz bennünket.

— Csak egy pár szó a munkaföldünkről szóló jelentésekről. A jegyzők figyeljék meg, hogy nem szóáradat és dicsőítményre van szükségünk, hanem tényekre. Ezen tények legyenek felsorolva pontosan a konferencián.

JÓNÁS A HAL GYOMRÁBAN.

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

csoporthoz kevés kiigazítással iker-testvéreknek lehet nevezni) elfelejtették azt, hogy ebben a nagy mindenségben nem muszáj mindennek csupán úgy történni, miként azt ők lehetségesnek gondolják. Ime egy esemény. Tompson kapitány 1912. jun. elsején fogott el egy hal-óriást. Hanem ez a „fogás” nem úgy történt, mint az a patakok horgászainál szokott végbe menni. Őt szigony és 151 golyó kellett e nagy hal-óriás kivégzéséhez, 5 napig tartott, amíg teljesen megölték. A Jónást elnyelő hal ellen 387 kifogást emeltek a „magas kritika” barátai, hanem ez esetben csak egy kifogás volt lehetséges, és pedig az, hogy ha nem volt a nevezett uraknak 5 centjük. Mert ezen hal-óriást Chicagóban a „Marshall Fields”-féle üzletben mutogatták 5 cent belépti jegy mellett.

Ezen hal 30,000 fontot nyomott, a szája 38 incs széles és 43 incs mély volt, s 31 incsnyire kibirta nyitni, ha szükséges volt. Vajjon ez a hal elnyelhetette volna-e Jónást? Természetesen, még ha az Annák fiainak leszármazottja is lett volna. Ebben a halban találtak egy kisebb halat, mely nem kevesebb, mint 1500

fontot nyomott. A legjobb számítás szerint sem igen volt nehezebb Jónás, mint ez a „kis” hal.

Hanem a mi kritikus barátainak van egy igen fogas érvük Jónás és az ötlet elnyelő hal története ellen, és pedig a következő: Ha Jónást egy hal-óriás el is nyelte volna, de nem birt volna élni a hal gyomrában harmad napig. Lehetséges hogy nem, de lehetséges, hogy igen. P. o. ezen nagy hal gyomrából kivettek élőlényeket, melyek még ezen nem éppen kellemetes helyükről való eltávolításuk után is 7 napig éltek. Képzeli-e a következőket. A hal-óriás elfogása 39 órányi időt vett igénybe és még ezután 5 napot, míg teljesen megölték, s mégis a felbontása után hét napig élt némely, a hal gyomrából előhozott élő állat. S hogy valaki ezen dolgok igazságáról meggyőződhesse magát, ehhez csak annyira volt szükség, hogy a fent nevezett helyen 5 cent belépti díjat fizessen.

Eljön azon idő, midőn a bibliai történetek allegorikus magyarázói a legnevetesebb alakokká válnak, s a tudatlanok ezen bálványozott bölcséj a dicsőség helyett szégyent fognak aratni. A sok nyomdafestéket főlemészett kritikai iratot, s Russel barátunk város és más színű könyveit még a bibliát ismerő gyermekek is le fogják mosolyogni.

Ideje volna már vissza jönni a hithez. „mely egykor a szenteknek adatott” a gyermeked hitéhez, mely vallja, hogy a teljes írást Istentől ihletett és hasznos az imítésre, tanításra és megjobbításra.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Ezuton hálás köszönetemet fejezem ki irántok nemes tettökért. Ha esetleg én emberi voltommal fogva valamikor valamiképpen is felejténém ezt, de az biztos, hogy Istenünk előtt örök emlékezetként fog fennállani ezen cselekményük.

Felkérteztünk ezen pár sor közzétételére, fogadják azok, akiket érdekel.

A MISSIÓ SZÜKSÉGES!

Az amerikai vándorkutatók egyike Kelet-Afrika őserdein vount keresztül. Egy szerencsétlen esemény miatt elszakadt a vándorcsoporttól és kénytelen volt egy faluban a törzsfőnöknél egyetlen kíséretével, ki bennszülött tolmács volt, — éjjeli szállást kérni.

Igen barátságosan fogadták; a főnök utasítása folytán egy szerencsen vacsorát hordott fel eléje, még pedig: egy juhot, három kővér tyukot és sok tojást, még gyümölcsöt is.

Mindezek dacára az amerikai nagyon furcsának látta helyzetét. A falu körül volt véve magas földtöltéssel, fekhelye pedig a benszülöttek kunyhói között volt elhelyezve. Utközben a félhomályban mindenféle rémképek látott maga körül. Izgalma mindjobban fokozódott, azt véelve, hogy emberevők közé került. Innen megszökni lehetetlen volt, mert a bejáratnál több lándzsával felfegyverkezett fekete harcos őrködött.

Ehhez járult még, hogy időnként jöttek férfiak jelentést tenni, hogy a vándorcsoport még nem látható; — minden gyanusnak látszott.

Teljesen kimerülten a fáradságtól és félelemtől, elhatározta magában az amerikai, hogy le fog pihenni, sorsán úgy sem változtathat semmit. Leteríté köpönyegét, s már lehunyódtak szemei — mikor, — oh rémület! — a főnök nagy kíséretével a kunyhóba lépett és ott szólt vendégének, hogy elalvása előtt van még valami tennivalója.

Ki irhatná le az amerikai csodálkozását, mikor látja, hogy a törzsfőnök egyik fal rekeszből egy bibliát és énekeskönyvet vesz elő, és — amint látszott — az itt naponként szokásos esti ájtatóságot tartja meg törzsével. Együtt énekeltek:

Jőjj Megváltóddhoz, oh jőjj siess,
Most van időd rá, még ma kö-
(vesd,

Majd emelkedettebb hangon:

Dicső, dicső lesz majd életünk,
Ila a bűntől mentve felmegyünk!

A tábori tüzfény mellett, mely körül nemcsak az emberek, hanem a barmok és juhok is letelepedtek, Bwogo főnök olvasott fénhangon egy bibliai fejezetet, azután mindnyájan letérdepeltek imádkozni. A főnök imája közben ezeket is mondta: "Uram, Te oldalmazd meg ezt az utazót, Te oldalmazd meg őtet hosszú utazásában a lázbetegségtől... kösd törvényedet egy kötéllel sziveinkhez és tápláld lelkünköt kövérséggel." (Nagyon kövér hus ezeknél a szerencseneknél csemege.)

Mimódon jutott ezekhez az egykori emberevőkhöz az evangélium, — valamely bennszülött, vagy egy misszionárius által-e, ki ide ebbe a vadonba hatolt volna, azt az utazó nem tudhatta meg. De mikor másnap reggel a vándorcsoport végre odaérkezett, s miután az egész törzs tőlük barátságosan elbucsuzott, jól megpakodva vendégségbeli ajándékokkal tovább utaztak, önkénytelen eszökbe juthatott: Lehet-e ennél jobb bizonyíték amaz állítás ellen: "a misszió fölösleges" mint ez az esemény?

A PUSZTÁBAN.

Koromsötét éj volt, mikor egy lovasember a homályos uton végig lovagolt. S habár az erős ló a lovagon kívül még egyéb nehéz terhet is viselt, a minőt ezen kopott kinézésű öltözettel bíró embertől alig lehetett volna elvárni, mégis gyors lépésben ügetett, mialatt a lovag szép állatját félelem nélkül kormányozta, nem fi gyelve a beállott sötétségre.

Végre az út egy pusztában végződött, mely igen rossz hírben állott. Utonállók garázdálkodtak itt és különösen a sötét éjjeleken nagyon bizonytalanná tették a vitéket; dacára ennek nyugodtan tovább lovagolt lovasunk és a helyett, hogy pisztolya után látott volna, vidáman énekelni kezdett.

"Megállj!" — kiáltott most hirtelen egy nyers hang, s ugyanez alatt valaki lova kantárszárát ra-

gadta meg. — "Megállj! Pénzt vagy életet!"

Wesley János — mert ő volt a lovas, — egész lelkinyugalommal kivette zsebéből a csekély pénzösszeget, mely nála volt. A rabló nagyon csalódva érezte magát; mikor megtudta, hogy a nagy nyeregtáskák csupán csak könyveket és iratkákat tartalmaznak.

Várjon csak egy kicsit! — "kiáltott utána Wesley, — akarnék önnek valamit mondani."

Azon reményben, hogy ez a különös ember valami értékesebbet akar neki adni a kapott csekély tartalma erszénynél, — megállt az utonállón.

"Barátom" — szóla Wesley lassan és ünnepélyesen, — "jöhet talán idő, a midőn ön bánattal tekint vissza bűnös életére, melyet most folytat. S ekkor gondoljon ezen szóra" — s különös ünnepélyes hangon mondá: "Jézus-Krisztus vére megtisztít minket minden bűneinktől". (János I. lev. I. r. 7. v.)

Azután tovább lovagolt az Isten szolgálója a bizonytalan pusztán; az utonálló azonban zsebében a pénzerszénynyel az ellenkező irányba ment, de pénzénél sokkal jobban nehezedett szívére a megrablott ember utolsó beszéde. Vajjon e csodálatos szavak nem-e különös visszhang voltak az ő éjjeli cselekedetére?

Folyton ismételve szóla magában az utonálló: "minden bűneinktől... minket minden bűneinktől...!"

*

Több év mult el. Egy ismert imaházból nagy néptömeg tödult ki. Egy híres hitszónok: Wesley János prédikációját hallotta. Sokan kint az ajtónál várokoztak, hogy az evangéliom hű hirdetőjét köszöntsék. De vajjon ma miért várat magára oly sokáig?

Egy idegen jött a sekrestyébe és alázatosan jelentkezett nála. Oh mily örömdetes hangzotak ennek szavai a pásztor előtt. A jómódu kereskedőben azt láthatta, ki mint egy üszök a tűzből kimentetett: ez az egykori utonálló volt.

Azon egy vers, melyet évek e-

lött, ama elfelejthetetlen estén, az elhagyott pusztában hozzája intézett az Isten szolgálja, csodát mivelt és ezen ember szív és életbeli alapos változásának eszközevé lett. Elhagyta régi bűn-utjait, kutatott a szentírásban és olvasott abból a vérről, mely jobban beszél, mint az Ábelé! Szorgalmas templombajáró lett, és mi több, őszinte keresztyénné vált.

“Ezt pedig Önnek köszönhetem!” — mondá megindulva, mi alatt a pásztor kezét ajkaihoz emelte.

“Nem barátom,” — igazítá ki halkan az Ur szolgálja. — “nem nekem, hanem az Isten csodálatos szeretetének.”

“Ime az Istennek ama bányája, ki elveszi e világ bűneit,” — mondá keresztelő János tanítványainak, mikor a szeretet Üdvözítőre mutatott. Igen, ő vette el az egész világ bűneit. A leggonoszabb bűnösök ime bátorságot merithetnek, hiszen Krisztus ő érettök is meghalt. S hogy a szeretet Üdvözítő a legelvetemedettebb bűnösökett is elfogadja, azt a kereszten bizonyította be, amidőn a latorhoz olyan nyájasan szóla: “Bizony mondom neked, ma velem lészesz a pradióban.”

De az elmondott történetke is ezt bizonyítja.

A BAPTISTÁK ÉS A KERESZTSÉG.

Többször vetik a baptisták szemére, hogy ők a keresztséget üdvözítő szentségnek tartják. Ezt határozottan elutasítjuk; ezt a baptisták soha nem állították, sem nem tanították. Ez csak a római katolikus egyház nézete lehet. De mi azt hisszük, hogy a bűnbánó lator, ki Jézussal megfeszítettett, keresztség nélkül is üdvözülhet. Azt hisszük, hogy mind azok, kik Jézust szívből szeretik, üdvözülnek.

A baptisták hiszik és tanítják, hogy bűnbánat és élő hit az Ur Jézusban föltétlenül szükséges az üdvösségre; nem kevésbé megvannak győződve arról is, hogy minden egyes hívő kötelessége,

hitvallomására a keresztséget — illetve alámerítést — magán végrehajtani, ha csak abban valami különös, a saját akaratán és ellenőrzésén kívül álló körülmény nem akadályozza.

Az egyháztörténelem elég világosan bizonyítja, hogy csak a harmadik században kezdtek tanítani azt, hogy a meg nem keresztek nem fognak üdvözülni, az ember a keresztség által üdvözül. Ez a biblián kívüli nézet és tanvonta azt maga után, hogy nehéz betegség és előrelátható közeli halálesetben az alámerítés helyébe a vízzel való befecskendezés és leöntés lépett. Nem kevésbé áll az, hogy a 13-ik századig a római egyházban az alámerítés volt a szokásos kereszteleési mód; tagadhatatlan, hogy csak az említett idő után lett általánossá a befecskendezés. Ez a teljesen biblián kívüli eljárás a római egyházból átvient a protestáns gyermekkeresztelő közösségekbe. Tény az is, hogy a görög katolikus egyházban az alámerítést minden időben alkalmazták, s náluk ma is ez a gyakorlat.

A baptisták határozottan ellent mondanak annak, mintha ők csak a forma miatt ragaszkodnának az alámerítéshez. Szilárdan állítják, s ez teljesen megegyezik a Szentírással, hogy: Jézus határozott parancsot adott, mely szerint mindnyájan, kik igazán hívőkké lettek, megkeresztelkedjenek, meg hogy az igazán hívőkké lettek alámerítése az egyedüli helyes, az Urtól magától behelyezett keresztség. Azt is erősítik, hogy a kereszteleés eredeti formájának bármely szándékos megváltoztatása megfosztja azt eredeti és valódi jellegétől. Ennek szentírási végrehajtása a Róm. levél 6-ik része értelmében Krisztus halálát és feltámadását jelképezi. Ezen eseményekben való hitünket nyilvánítjuk az alámerítkezéssel, mely után elmondhatjuk: “... valakik megkeresztelkedtünk a Jézus Krisztusba, az ő halálába keresztelekedtünk meg. Eltemetettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba, hogy miképpen feltámasztatott a Krisztus a halálból az Atyának

dicsőségére, azonképen mi is új életben járjunk.” (Róm. 6., 3—4.)

Az írásnak ez az idézete teljesen értelmetlen lenne, ha Pál ap. az alámerítést az egyedüli helyes kereszteleési módnak nem tekintette volna. Az első apostoli időben egyedül helyesnek ismert és általánosan gyakorolt alámerítésnek változtatásai hozták meg azt a szomorú hatást, mint az új-testamentom ide vonatkozó idézetei nek értelmét megzavarta és elhomályosította.

A változtatások által nem csak a keresztség jelentősége torzított el durvamódra, hanem a megkeresztelendőre nézve az írások szerint megkívántató kellékek is olyannyira legyengítették, hogy utóbb már teljesen bibliaellenesen a csecsemő befecskendezés alakja lépett fel.

Ami az Urtól magától behelyezett alámerítési eljárásnak szándékos megváltoztatását illeti, azért legnagyobb részben a felelősség a római pápa-egyházra terhelhető. Egy komoly írástudó sem állíthatja, hogy ezek a változtatások Isten igéjén alapulnak. Némely tudósnak ama véleményét, hogy a szóban forgó változtatások az egyház tekintélye által fogantattak, s így isteni érvényre emeltettek volna, a baptisták soha nem hagyhatják jóvá. Nekik a Szentírás tekintélye fölül áll az egyházi tekintélynek. Mindaz, amire nézve ez nem szól: “meg van írva!” hiú emberi rendelmény. Mi megmaradunk a csatlakozhatatlan és tiszta istenige tanánál. Dicső Üdvözítőnk és Megváltónk által behelyezett keresztséget egyedül az igazán hívőkké lett személyeken alámerítéssel lehet csak végrehajtani. Minden egyéb póteszköz, tehát a gyermek befecskendezés is, szentírással ellent.

W—e.

Tudjuk azt, hogy 26 millió özvegye van, kik a hűdizmus átka alatt nyögnek.

Tudjuk azt, hogy 330 millió istenük van, tehát több isten, mint ember.

missió közlemények.

NAGY ÖRÖM GRANITE CITY BEN (ILL.)

Nagy hálával tartozunk az Urnak az ő szent jóságáért, ki oly irgalmas, kegyelmes volt irántunk és el nem hagyott bennünket, hanem meglátogatta és meg szaporította e kis sereget, és meg töltötte szívünket örömmel.

Április hó 19-én este kilenc óra kor, vízhullámban két megtért lélek az ő hitük valamása szerint, az Atyának, Finunak és Szentlélek nevében alámerítve lettek. Ez alkalommal lett az Urnak igéje angol, német, magyar és horvát nyelven hirdetve, hol mind a négy nyelven dicsőnek is zengették. Az alámerítést az Első Német B. Gyülekezetben St. Louis, (Mo.) végeztük, hol szép számú látogató jelent meg. Ugyancsak ami barátaink és barátnőink megtették a fáradtságot Granita Cityből és megjelentek ezen az ünnepélyen.

Alámerítkeztek: Kovács Lidia, Anasztak József (bolgár ifju).

NŐI EGYLET ALAKULÁSA.

Granita City Missioban, folyó évi január 1-én az Ur nevében alakítottunk női egyletet 5 testvérnővel, a kikhez már több barátnő csatlakozott. Ezen nőiegylet célja a nőkkel való munkálkodás, és az összejöveteleknél összegyűjtött adományt az Ócsán építendő Árvák Otthonára fordítjuk. A női egylet összejövetelt tart minden második szerdán délelőtt más-más testvérnőnél, egybekötve szeretett vendégséggel. Az Ur áldja meg a szorgalmas Márhákat.

ALÁMERÍTÉS SCRANTON-BAN, PA.

Az Ur szelleme el üzi a kebelt uraló telet és életet gerjeszt a jég től borított mezőkön.

A szent léleknek ilyen működése folytán két lelket alámeríthetünk április 29-iknek az estéjén, ha nem is oly nagy számú hallgatóság előtt, mint husvétkor, de azon megmentő evangéliumot hirdettük: mely hivatva van, az üdv szomszjasokat, minden részben kielégíteni.

Az Ur tartsa meg az új plántákat. S a kik eddig vonakodtak Jézus előtt meghajolni, az Ő benne való nagy szeretet vonja őket az örök életre.

Fábián.

ALÁMERÍTÉS PERTH-AMBOYBAN.

Az Ur megörvendezteté az Ő népét sokféleképpen. Midőn az ő áldásos igéjét hirdetteti szolgálival, sokszor mondhatjuk mi is az emmausba tartó tanítványokkal, hogy „gerjedez a mi szívünk”, midőn lelkünk bő táplálékot nyer az életnek beszédéből. De különösképen megörvendeztet az Ur akkor, midőn láthatjuk szent Lelkének csodálatos működését a bűnösök újjászületésében. Perth Amboy környékén sok magyar van, s mi hálával emlékezünk meg az Ur jóságáról, ki hazánkiai között is végzi a megváltás csodálatos munkáját.

Husvét vasárnapján két lélek tett tanubizonyságot az Istennek kegyelméről, s az Ur Jézusban való hitők vallomására alámerítettek. A kerszttség az angol templomban hajtatott végre. Tóth testvér olvasott a bibliából, s Zbo ray testvér hatásos beszédet tartott. Joó Ferenc testvér is jelen volt, s ő is hirdette az Urnak üzenetét. Az énekek, a prédikációk mind buzgósággal teltek voltak, s mi nagy örömeik között töltöttük el időnket az Urnak lábai előtt. Igen érdekes megjegyzést tett a Perth Amboy és Vidéke lap szerkesztője, aki azt mondta, hogy Amerikában a baptista felekezet tagjai. Az Ur segítse az új testvéreinket, hogy hűen megállhassanak az élet harcában.

Bartus J. gyűl. jegyző.

ALÁMERÍTÉS DAYTON, O.-BAN.

Husvét vasárnapján három egyén vette fel a bibliai keresztséget a magyar baptista imaházban. A keresztség alkalmával szép számú hallgatóság volt jelen.

Az Ur nevelje a gyenge plántákat az Ő dicsőségére.

EVANGÉLIZÁLÁS MCKEES-PORTON.

Kedves testvérek az Urban!

Mi óhajtjuk tudatni a mi örömmünket, melyben az Ur részeltett bennünket, az első nagy örömmünk az volt, hogy a midőn egy szívvel és lélekkel az Urhoz kiáltottunk, azért hogy küldjön kedve szerint való férfit, a ki az ő nyáját terelgesse ama kies legelőre, melyet ama jó Pásztor mutat. Tehát Ő küldött is és pedig a Stumpf Árpád t. személyében. Melyért is legyen áldva és megasztalva az Urnak szent neve örökkön örökké. Így a mi kedves testvérünk folyó év március hó elsejétől kezdve foglalta el a gyülekezet vezetését. Adjon az Ur minden lelki javakat az ő szolgálának, hogy bölcsen végezze a reábizott munkát. Majd a gyülekezet elhatározta, az Ur akarata folytán, hogy április hó 27-től kezdve két hétig evangélizáló estét fog tartani, mely alkalomra meghívta az Ur igéjét szólani Gazsi István testvért a Bridgeport gyűl. prédikátorát, valamint Stumpf Lajos testvért a Homestead gyűl. prédikátorát. Az evangélizáló estéken szépen voltak, barátok, kik élvezettel hallgatták az Urnak szent szavait, voltak esték, a midőn a mi kis imatermünk kicsinynek bizonyult ugyannyira, hogy a testvéreknek egy része állott, voltak esték a midőn 13-an is felállottak, hogy ők követni fogják Jézust. Az Ur áldja meg az elhíntet megvakat, hogy gyümölcsöt teremjenek, hogy arathassunk is. De mink testvérek is nagyban éreztük az Urnak áldását, mint egy újabb lelki erőt nyerve küzdhetünk a bűn ellen és

haladhatunk a kitűzött cél felé. A Stumpf Lajos t. megörvendezett bennünket szebnél-szebb szó-ló énekejével, a mely ugyszólván többször könyekre fakasztotta a barátnőket.

A Gazsi István testvért is megáldotta az Ur talentummal, a mely megis nyilvánult az evangélizáló esték folyamán, mert hatatos szavakban ecsetelte az Ur igéjét, majd a midőn a két hét eltelével a testvér kijelentette, hogy ő vissza fog menni azon gyülekezethez, a hol az Ur az ő kedves nyája vezetésével a nevezett testvért bizta meg. Tehát elérkezett a bucsu este március hó 9-én, pénteken este, ez alkalomra a környékbeli testvérek is eljöttek, valamint barátok is nagy számban jelentek meg, az Ur annyira megáldott bennünket lelki örömeikkel, hogy 1/2 II órakor fejeződött be a bucsuestén. Az Ur áldja meg a testvért, hogy a nálla elhelyezett talentumot min denkor nagy mértékben értékesít-tesse. Mink pedig az Urban vetett hittel várva az elhintet mag-nak kikelését.

Közli egy jelenvolt.

A MISSIO ISKOLA GONDNO-KÁNAK JELENTÉSE JAN. FEB. ÉS MÁRC. HÓRÓL.

Kiadás:

Jan. Express \$1.12, kályha
igazítás \$3.50\$ 4.62
3 ton szén \$12.50\$ 12.50
Bila t. fiz. \$83.33. Házbér
\$25.00, apróságok \$2.02, \$114.33
Összes kiadás jan.\$131.45

Felr. szén \$26.50, 2 havi
villany \$8.80\$ 35.30
Bila fiz. \$83.33, bér \$25.00,
\$110.35\$145.65
Márc. víz \$15.03, villany
\$17.08\$ 17.08
Olaj 26c, szén \$4.00\$ 4.26
Bér \$25.00, Bila fiz. \$83.33,
\$108.33\$129.67
Összes kiadás\$406.77

Bevétel.

Jan. missioiktól költsége-
re \$131.45, Fábán szo-
babér \$2.00\$133.45
Febr. missiók költsége-
re \$145.65, Fábán szo-
babér\$147.65
Márc. missiók stb. \$98.65,
Fábán bér \$2.00, Fábán
iskolára \$4.50, new yroki
női egy. \$10.00, Granette
City gyül. \$2.00\$117.15

Összes bevétel\$398.25
Tartozás volt\$415.02
Hátra maradt\$ 8.50

Felmaradt \$453.52
Üdvözlettel Zboray.

FIGYELEM! FIGYELEM!

A gyülekezetek és missiók jegy-zőit felkérjük, hogy a konferen-cia részére készített jelentéseik-ben a következő adatokat sorolják fel:

1. Tagok létszáma a jelen konf. alkalmával.
2. Felvételek a mult konf. óta:
a) keresztség által, b) bizonyít-vány vagy tapasztalat után.
3. Mennyit adtak ki helyi kiadá sokia.
5. Mennyit az europai és más missiók támogatására.

Ha valamely missió nem képví-seltetné magát a konferencián, (amit felette sajnálnánk) azért a jelentést okvetlenül küldjék be vagy Fábán testvérhez, vagy ha esetleg csak az utóbbi napokban készülnek el vele, akkor a pro-gramm bizottság elnökéhez, kinek a címét itt közöljük: Rev. F. Ba-logh West Pullman, Ill.

Vasárnapi leckék.

Jun. 7.

AZ ISTEN ORSZAGÁNAK ELJÜVELE.
Luk. 17, 20—37.

Av. m. "Mert lime az Istennek országa ti bennetek vagyon." Luk. 17, 21. A farizeu-sok ravasz szándékból tették fel a kérdést, de az Ur válaszából nem kovácsolhattak semmit sem ő ellene. Az Istennek országa nem politikai zendüléssel, nem ágyuk böm-bölése és puskák ropogása közben jön el, annak észrevétlen eljövetele van, s már itt

is volt, mert amint a 21-ik vers utolsó mon-datát némelyek, szerintünk is helyesen, ma-gyarázzák, az Istennek országa TI KÖZTE-TEK van, vagyis Jézus személyében már itt volt.

Midőn a farizeusokkal végezett, tanítvá-nyaihoz fordul, kioktatván őket az ő eljü-vetelére nézve. Hamis reményeket támasztó, hamis tanítók fognak kerülni, kik Krisztus eljöveteleire vonatkozólag az embereket té-vedésekbe ejtik. Az Ur határozottan kijelen-ti, hogy az ő megjelenése olyan nyilvános lesz, mint a villámlás kigyuladása a levegő-égben. Az emberek ne hallgassanak a titok-zatosság leplelt forgatók magyarázatára.

Az Ur Jézus eljövetele meglepő lesz az emberiségre. Most azt mondják a bűnben élők a hívőknek: ott leszünk mi is, ahol ti." Hanem az Ur Jézus azt mondja: "Az egyik elragadtatik, a másik elhagyattatik."

Jun. 14.

A BÜNÖSÖK BARÁTJA.

Luk. 18, 9—14; 19, 1—10.

Ar. m. "Nem jöttem, hogy az igazakat hit-tem, hanem a bűnösöket a megtérésre". Márk 2, 17.

Leckénk főgondolata a következőkben fog-laltatik össze: Az Ur Jézus többre becsüli a bűnös ismerő, megalázkodott és bűnösök megtérő publikanusokat, mint a saját bű-nös voltukat el nem ismerő lelki kevély fa-rizeusokat. Hogy ezen álláspontja mennyire helyes és igazolt volt, az a felhozott példák részletezésénél világosan kitűnik.

Jun. 21.

A NAGY VISSZAUTASÍTÁS.

Mark 10, 17—31.

Ar. m. "Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak" Luk. 16, 13.

Leckénk szövege ismeretes a biblia olva-sók előtt, azért csak a főtanulságokra szo-rítkozunk. 1. Az embernek fenet nagy va-gyona, s mégis elégedetlen. E föld nem nyújtja azt egészben véve, amire az ember-nek szüksége van. 2. Egy fogyasztás nagy veszélyt hozhat az emberre. 3. A gazdagság veszélyei. 4. Istennél mindenek lehetségesek. 5. A kik képesek mindent elhagyni az Urért, azok nagy jutalomban részesülhetnek.

Jun. 28.

ISMÉTLÉS, VAGY A KERESŐ MEGVÁLTÓ.

Szöveg az olvasáshoz: Zsid. 4, 14—5, 10-ig.

Ar. m. "Mert azért jött az embernek fia, hogy megkeresse és megtartsa, aml elveszett vala" Luk. 19, 10.

Az alkohol mint életpusztító.
Statisztikai kivonatok az élet-biztosító társaságoktól mutatják, hogy a föld lakosaiból számítva, 61215 közül 1000 hal meg évente. Minden 1000 halálesetből 440 az alkohol használatára által lett elő-idézve.

Az Egyesült-Államoknak s gyarmatainak évi halálesete 750 ezer, akiknek haláluk a szesz-ital használata által következett. más szóval a szesz-ital használata által az Egyesült-Államok és gyarmataiban levő lakosság 2000 egyént veszít el naponta.